

Drugie czytanie - z listu Świętego Pawła do Rzymian 11, 33 – 36

O głębokości bogactw, mądrości i wiedzy Boga! Jakże niezbadane są Jego wyroki i nie do wyśledzenia Jego drogi! Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? Lub kto Go pierwszy obdarował, aby nawzajem otrzymać odpłatę? Albowiem z Niego i przez Niego, i dla Niego [jest] wszystko. Jemu chwala na wieki! Amen.

- Paweł zwraca się w swym liście do chrześcijan, mieszkających w Rzymie, którzy w większości mówią językiem greckim i w nim się też modlą.
- Od wieków, naród wybrany wiedział, że Bóg powołał go, by dawał świadectwo o Nim-Bogu Jedynym, w świecie pełnym idolatrii. Historia narodu wybranego została przypieczętowana Przymierzem z Bogiem, zawartym zaraz po cudownej ucieczce z Egiptu. Bóg ich wyzwolił i dał im wskazówki, jak żyć, by tę wolność zachować...zapowiedział mu wspaniałą przyszłość.
 - *« Zapytaj no dawnych czasów, które były przed tobą, zaczynając od dnia, w którym Bóg stworzył człowieka na ziemi, [zapytaj] od jednego krańca niebios do drugiego, czy nastąpiło tak wielkie wydarzenie jak to lub czy słyszano od kogoś podobnym? Czy słyszał jakiś naród głos Boży z ognia, jak ty słyszałeś, i pozostał żywy? Czy usiłował Bóg przyjść i wybrać sobie jeden naród spośród innych narodów przez doświadczenia, znaki, cuda i wojny, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem, dziełami przerażającymi, jak to wszystko, co tobie uczynił Pan, Bóg twój, w Egipcie na twoich oczach? Widziałeś to wszystko, byś poznał, że Pan jest Bogiem, a poza Nim nie ma innego. » (Pwt 4,32-35)*

Z wieku na wiek, prorocy przypominali, szczególnie w chwilach próby, że Izrael jest narodem wybranym i że zawsze może liczyć na wierność Boga Przymierzu i na wspaniałą przyszłość, którą mu obiecał.

- *« A mówił: «To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi». Tak mówi Pan, Odkupiciel Izraela, jego Święty, do wzgardzonego w swej osobie, do budzącego odrazę pogan, do niewolnika przemożnych: «Królowie zobaczą cię i powstaną, książęta padną na twarz, przez wzgląd na Pana, który jest wierny, na Świętego Izraelowego, który cię wybrał. » (Iz 49, 6-7)*

Nadejście Jezusa i powstanie wspólnoty chrześcijan, a szczególnie przejście do niej niektórych Żydów, bardzo wzburzyło życie tych ostatnich...wzburzyło też to, co wydawało się im dotąd pewnikiem wiary. Sam Paweł, najpierw przesładował

chrześcijan, przekonany że robi dobrze, że w ten sposób broni wiary narodu wybranego. Kiedy przeżył i przyjął Chrześcijaństwo, doznał nowego, wewnętrznego rozdarcia. Zadaje sobie pytania :

- czy Bóg Jedyny zachowa dalej Swoje Przymierze z narodem wybranym czy też go odsunie zastępując innym ludem... ? Czy to w ogóle jest możliwe skoro Bóg jest wierny.... ?
 - *« Pan was umiłował i chce dochować przysięgi danej waszym przodkom. Wyprowadził was mocną ręką i wybawił was z domu niewoli z ręki faraona, króla egipskiego. Uznaj więc, że Pan, Bóg twój, jest Bogiem, Bogiem wiernym, zachowującym przymierze i miłość do tysiącznego pokolenia względem tych, którzy Go miłują i strzegą Jego praw... » (Pwt 7,8-9)*
 - *« Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą. » (Iz 54,10)*

« Kto bowiem poznał myśl Pana, albo kto był Jego doradcą? »

- *« Wielkie są Twoje sądy i niezbadane, dlatego pobłądziły dusze nieumiejętne. » (Mdr 17,1)*
- *« Kto zdołał zbadać ducha Pana? Kto w roli doradcy dawał Mu wskazania? Do kogo się On zwracał po radę i światło, żeby Go pouczył o ścieżkach prawa, żeby Go nauczył wiedzy i wskazał Mu drogę roztropności? » (Iz 40,13-14)*
- *« Kto się ośmieli go zbudzić? Któż mu wystąpi naprzeciw? Kto się odważy go dotknąć bezkarnie? - Nikt zgoła pod całym niebem.» (Hi 41,2-3)*

Ewangelia - według Świętego Mateusza 16, 13 - 20

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków»- Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skalą], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie». Wtedy surowo zabronił uczniom, aby nikomu nie mówili, że On jest Mesjaszem.

- Według Mateusza, to zdarzenie z okolic Cezarei Filipowej, jest punktem zwrotnym w życiu Jezusa. Wskazuje na to słowo « odtąd ».
Tuz po opisanym w dzisiejszym czytaniu zdarzeniu, Mateusz dodaje :

« Odtąd zaczął Jezus wskazywać swoim uczniom na to, że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie; że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstać. » (w.21)

«Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?»

- Jezus przypisuje sobie tytuł Syna Człowieczego. W Ewangelii Mateusza czytamy, że wcześniej uczynił to już dziewięć razy. A Piotr przypisuje Mu tytuł Mesjasza i Syna Bożego :
« Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego».

1. Tytuł Syna Człowieczego zaczerpnięty jest z księgi proroka Daniela i oznacza tego, kto stoi na czele ludu Bożego :

- *« Patrzałem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie. » (Dn 7,13-14)*

2. Tytuł « Syna Bożego »

- W czasach Jezusa ten tytuł był synonimem « Króla Mesjasza ».

* « Jezus natychmiast wyciągnął rękę i chwycił go, mówiąc: «Czemu zwątpiełeś, małej wiary?» Gdy wsiedli do łodzi, wiatr się uciszył. Ci zaś, którzy byli w łodzi, upadli przed Nim, mówiąc: «**Prawdziwie jesteś Synem Bożym**». (Mt 14, 31-33)

– Piotr wypowiedział te słowa pod wrażeniem całego wydarzenia, nie rozumiejąc jeszcze do końca misji Jezusa. Tymczasem później, pod Cezarea Filipowa, nazywa Jezusa Synem Bożym zaraz po tym, jak On odmówił Faryzeuszom i Saduceuszom uczynienia znaku...

Jezus ukazuje się nie jako Syn Boży pełen mocy i majestatu ale jako Miłość, która wydaje się w ręce ludzi...

« tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie »

- Piotr stał się « zarządca kluczy » do Królestwa...co znaczy, że Bóg obiecał wspomagać go, że żyjąc w komunii z Kościołem, pozostajemy w komunii z Bogiem. BOWIEM misja Kościoła jest w prowadzić ludzi do komunii z Bogiem.

« Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój »

- To Jezus buduje Swoją Kościół...a chrześcijanin słucha tego, co Bóg chce mu objawić...